

værende Lovforslag fremmet saa langt, at det kan blive ophøiet til Lov. Jeg skal saa tum tilføje Et, og det er dette, at naar man fra forskjellige Sider har gjort opmærksom paa, at man ude i Landet trindt omkring trænger til mere og stærkere Politi, saa er det Noget, der i hvert Fald ligger aldeles udenfor min Erfaringskreds. Jeg tror aldeles ikke, at Landet trænger til mere Politi, end det har haft — vel at mærke, før vi fik Gendarmerne, og jeg er aldeles overbevist om, at skulde der være en eller anden Afrog af Landet, hvor man i en Amtsaadskreds trænger til en enkelt Politibetjent mere, end der er, vil vedkommende Amtsråd vide at finde en saadan enkelt Mand, men i sin Helhed tror jeg aldeles bestemt ikke, at vi trænge til mere Politi ude i Landet. Ogsaa af den Grund vil jeg være afgjort mod det foreslagte Forslag. Jeg tror virkelig ikke, at vi her i Landet have udgivet mere unyttige Penge end dem til Gendarmerne eller ville komme til at udgive mere unyttige Penge, end vi vilde, hvis dette Forslag blev ophøiet til Lov. Jeg tror ikke, vi her i Danmark vilde kunne anvende 1 Million Kroner paa en daarligere eller uheldigere Maade, og skal derfor tillade mig, at anbefale det høie Thing at stemme imod dette Forslags videre Fremme.

Saffner: Det er blot en lille Reservation, jeg vil tage overfor det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Søren Pedersen), som udtalte, at alle de tidligere Talere, som havde havt Ordet, havde udtalt sig for denne Lov som en Gendarmerilov. Jeg har ikke berørt Gendarmeriloven uden med nogle ganske enkelte Ord, jeg har sagt om Gendarmforet, at det var oprettet under særegne Forhold, og at det ikke kunde betragtes som en Afløsning af det Politi, som vi skulde have paa Landet. Jeg har saaledes ikke omtalt Loven videre. Det ærede Medlem for 5te Kreds (Orenbøll) fremsatte afstillelige Udtalelser, som jeg i Virkeligheden ikke kan slutte mig til. Jeg skal ikke paa et saa langt fremrykket Tidspunkt komme videre ind paa dem, men jeg skal reservere mig imod den Slutning, han vilde uddrage af min Stilling til Lovforslaget.

Ahlefeldt-Laurvig: Naar det ærede første Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen) ikke fandt den Ret, der serveredes, appetitlig, maa det forbause mig, at han ikke har søgt den Ret tilberedt, og naar han mente, at Landstinget ikke havde viist sig imødekommende nok overfor den Side, han tilhører, forstaar jeg det aldeles ikke. Det, jeg just har imod dette Lovforslag, er, at det er for

imødekommende, og at det er fremkommet fra denne Side. Jeg vilde hellere have, at det skulde være kommen fra den anden Side, og at dets Fremkomst havde været noget anderledes opfattet. Jeg tror, det er en stor Misforstaaelse af det ærede Medlem, naar han mener, at det ene Gendarmerikorpss kommer til at afløse det andet, idet det jo fremgaar af den ærede Ordførers Foredrag, at det er langt fra, at det her foreslaede Korps skulde være militært, altsaa et Gendarmerikorps som det nuværende. Det er det, jeg netop vil have, naar jeg overhovedet skulde bryde mig om at faae Loven. Det er sjældent, at jeg har forandret Anskuelse under en Debat saa meget som denne Gang. Thi fra Begyndelsen var jeg enig i, at denne Lov burde gaa til Udvalg, men ved at høre Ytringerne fra Venstres Side, særlig fra det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen) og ogsaa det ærede Medlem, der talte sidst, (Ovesen) om, at der aldeles ingen Nytte var ved Gendarmerne, maa jeg forandre min Opfattelse i den Retning. Jeg tror for det Første, at det er en ganske almindelig Erkjendelse rundt paa Landet baade fra det ene og det andet Partis Side, at Gendarmerne have viist sig næsten uundværlige. Jeg kan endog saa — uden at ville nævne Navne — sige, at meget udprøvede Venstremænd have udtalt, at inden de fik Gendarmerne, troede de ikke paa deres Nødvendighed, men efter at det var blevet en Institution, var det nødvendigt at opretholde denne Institution. Det tror jeg ogsaa, og jeg maa sige, at naar vi ikke kunne faae det foreslaede Korps gjort til et militært Korps, vil jeg langt hellere blive ved de nuværende Forhold. Det, vi have, er foreløbigt, og der er Ingen, der veed, naar det Kor, vi har, holder op at eksistere, men efter de fra Venstre faldne Ytringer kunde jeg være meget tilbøielig til at stemme med Venstre mod Overgangen til anden Behandling. Det viser sig nemlig, at Venstre paa ingen Maade opfatter dette Forslag som vi Andre, nemlig som en Smødetommen overfor Venstre, og naar det ikke vil betragte det som en Bro til at komme bort fra den vanstelige Ting, som det selv erkjender, at Gendarmerikorpsets Bestaaen er, synes jeg, ingen Grund der er til at lade nærværende Lovforslag gaa videre.

Frijs: Jeg har ogsaa i Sinde at stemme imod dette Lovforslag, men rigtignok af ganske andre Grunde end den sidste ærede Taler (Ahlefeldt-Laurvig), nemlig fordi jeg ikke synes om Lovforslagets Indhold, men paa ingen mulig Maade begrundet i det andet Partis Holdning her i Salen, som jeg over-